

Witold Rosa (1929—1985)

Витольд Роса (1929—1985)

5 stycznia 1985 r. zmarł śmiercią tragiczną, w wieku 55 lat, doc. dr hab. Witold Rosa, kierownik Katedry Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego — Akademii Rolniczej w Warszawie, organizator i kierownik Studium Podyplomowego Urządzania lasu, nasz Drogi Przyjaciel i Kolega.

Trudno pogodzić się z nagłą, nieubłaganą śmiercią doc. W. Rosy, która nastąpiła w pełni sił twórczych, w przededniu otrzymania tytułu naukowego profesora, cenionego i lubianego przez współpracowników i każdego, kto Go znał. Był człowiekiem prawym, niezwykle taktownym i zawsze serdecznym. W swoim postępowaniu kierował się wyłącznie szlachetnymi ideami.

W. Rosa — syn Ziemi Podlaskiej — urodził się 3 marca 1929 r. w Rosach k. Stoczka Łukowskiego. W 1949 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Prusa w Siedlcach. Studia na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie odbywał w latach 1949—1953. Po ukończeniu studiów został zatrudniony w Katedrze Urządzania Lasu SGGW, w której

pracował nieprzerwanie do chwili śmierci, przechodząc przez wszystkie stanowiska pracownika naukowo-dydaktycznego. Jako nauczyciel akademicki był asystentem — do 1956 r., starszym asystentem — do 1964 r., adiunktem — do 1975 r. i następnie docentem. Od 1977 r. kierował Zakładem Urządzania Lasu w Instytucie Organizacji Gospodarstwa Leśnego, zaś w 1982 r., po reorganizacji struktury Wydziału, został kierownikiem Katedry Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej.

Stopień doktora nauk leśnych otrzymał w 1963 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Analiza zmiany dokładności wzoru pięciu równych sekcji dla sosny po okorowaniu”. Stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie urządzania lasu został Mu nadany w 1973 r. na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Ocena przydatności metody określania powierzchni przekroju drzewostanu i grup drzewostanów na podstawie powierzchni próbnych”. W 1984 r. na wniosek Rady Wydziału Leśnego SGGW-AR wszczęto postępowanie o nadanie Mu tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego.

W okresie ponad 30-letniej pracy w SGGW specjalizował się w dziedzinie dendrometrii i urządzania lasu, w tym też zakresie odbył staże zagraniczne w Austrii, NRD, Szwajcarii i na Węgrzech.

Jest autorem 36 prac i współautorem 19, a kolejnych 5 oddał do druku. Na Jego dorobek składają się prace naukowe, popularnonaukowe, skrypty, podręczniki, instrukcje oraz nie publikowane dokumentacje, plany techniczno-gospodarcze, opinie i ekspertyzy.

Był cenionym i lubianym przez młodzież nauczycielem akademickim. Prowadził wykłady, seminaria, ćwiczenia z zakresu urządzania lasu na studiach stacjonarnych, zaocznych i podyplomowych. Był promotorem 27 prac magisterskich oraz 1 rozprawy doktorskiej zakończonej i 2 rozpraw w toku.

Doc. dr hab. W. Rosa pracował aktywnie na forum Wydziału Leśnego i Uczelni. M.in. w latach 1975—1981 pełnił funkcję prodziekana Wydziału. Uczestniczył także w pracach innych instytucji naukowych, m.in. w Komitecie Nauk Leśnych PAN (członek w latach 1979—83), w Radzie Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa (członek od 1980 r.). Współpracował ściśle jako doradca i konsultant z jednostkami gospodarczymi (Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, Naczelny Zarząd Lasów Państwowych). Był współautorem obowiązującej instrukcji urządzania lasu oraz przewodniczącym zespołu ds. jej oceny i doskonalenia. Pracował w SITLiD jako członek Prezydium Zarządu Komisji Leśnej. Był długoletnim prezesem Koła Łowieckiego „Basior” przy SGGW-AR.

W 1970 r. otrzymał nagrodę zespołową I stopnia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, a w 1979 r. i 1980 r. — Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki za aktywny udział w pracach Zespołu Dydaktyczno-Wychowawczego.

Odznaczony był wieloma odznaczeniami resortowymi i państwowymi, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Swój bogaty, wiele wnoszący do praktyki leśnej dorobek naukowy doc. dr hab. Witold Rosa stale powiększał podejmując nowe prace orga-

nizacyjne i badawcze. W osobie tragicznie zmarłego doc. W. Rosy nauka i leśnictwo polskie straciły wybitnego specjalistę urządzania lasu oraz zasłużonego nauczyciela i wychowawcę młodzieży.

Żegnając naszego Drogiego Kolegę i Przyjaciela zapewniamy, że pamięć o Nim pozostanie wśród nas na zawsze.

Ryszard Zaręba

WAŻNIEJSZE PUBLIKACJE DOC. WITOLDA ROSY

1. Badanie dokładności wzoru pięciu równych sekcji. *Fol. For. Pol., Ser. A* 1961 z. 7.
2. Dependence of the Accuracy of the Formula with Diameter Taken at the Middle for the Pine on the Situation of the Measured Segments at the Stem. *Biuletyn Obcojęzyczny PAN* 1964 r. 4.
3. Matematyczno-statystyczna metoda inwentaryzacji lasu i możliwości stosowania jej w urządzaniu lasu. *Sylwan* 1967 R. 111 nr 10.
4. Analiza zmiany dokładności wzoru pięciu równych sekcji dla sosny po okorowaniu. *Fol. For. Pol., Ser. A* 1968 z. 14.
5. Teoretyczne podstawy ustalania błędów miąższości drzewostanów na podstawie powierzchni próbnych. *Zesz. Nauk. SGGW* 1970 z. 13.
6. Badanie dokładności oznaczania pola przekroju i miąższości drzewostanu na podstawie powierzchni próbnej. *Zesz. Nauk. SGGW* 1970 z. 13.
7. Planowanie i organizacja produkcji w gospodarstwie leśnym. *Sylwan* 1970 R. 114 nr 8—9.
8. Z badań nad dokładnością określania powierzchni przekroju drzewostanu na podstawie powierzchni próbnych. *Sylwan* 1972 R. 116 z. 6.
9. Badania nad dokładnością oznaczania pola przekroju drzewostanu na podstawie próbnych powierzchni częściowych. *Sylwan* 1972 R. 116 nr 12.
10. Ocena przydatności metody określania powierzchni przekroju drzewostanu i grup drzewostanów na podstawie powierzchni próbnych. *Zesz. Nauk. SGGW* 1972 z. 18.
11. Niektóre zagadnienia metodyczne związane z pomiarem drzewostanów za pomocą powierzchni próbnych. *Sylwan* 1972 R. 117 nr 7.
12. Ocena przydatności zmodyfikowanej statystycznej metody taksacji dla celów urządzania lasu na przykładzie wybranego obiektu leśnego. *Zesz. Nauk. SGGW-AR* 1975 z. 21.
13. Rola i znaczenie wielkoobszarowej inwentaryzacji lasu w nowoczesnym gospodarstwie leśnym. *Sylwan* 1976 R. 120 nr 2.
14. Podstawy metodyczne oraz analiza założeń technicznych wielkoobszarowej metody inwentaryzacji lasu dla warunków polskich na tle sposobów stosowanych w krajach europejskich. *Post. Tech. Leś.* 1977 nr 27.
15. Ustalanie sumarycznej produkcji i bieżącego przyrostu miąższości obrębu metodą Magina. *Post. Tech. Leś.* 1977 nr 29.
16. Losowe powierzchnie próbne oraz możliwości ich stosowania w gospodarstwie leśnym. *Sylwan* 1977 R. 121 nr 10.
17. Statystyczna taksacja małego obiektu leśnego przy różnym sposobie pobierania próby. *Zesz. Nauk. SGGW-AR* 1978 z. 26.
18. Inwentaryzacja zasobów drzewnych metodą statystyczną, próbnych powierzchni losowych; rozdział w *Instrukcji Urządzania Lasu, Cz. 1*. Warszawa: MLiPD, PWRiL 1980.
19. Zastosowanie statystycznej metody taksacji lasu dla potrzeb okresowego urządzania gospodarstwa leśnego w Leśnym Zakładzie Doświadczalnym w Rogowie. *Sylwan* 1981 R. 120 nr 7, 8, 9 (przy współudziale E. Stępnia i R. Zielonego).
20. Wspólnie z zespołem (od 1978 r. kierownik zespołu): Badanie wymagań siedliskowych szybko rosnących gatunków drzew leśnych (Md, Brz, Św, So) w uprawach plantacyjnych na powierzchniach badawczych w LZD Rogów. Praca wykonana na zlecenie IBL w Warszawie (maszynopis) 1981.
21. Cele i metody ustalania aktualnego stanu dużych obszarów leśnych. *Post. Tech. Leś.* 1984 nr 37.

22. Wspólnie z zespołem (kierownik zespołu): Opracowanie zasad zagospodarowania ubogich borów sosnowych leżących w bezpośrednim sąsiedztwie Białoleki Dworskiej na potrzeby rekreacji. Praca wykonana na zlecenie Inst. Kszt. Środ. w Warszawie (maszynopis) 1983. 23. Wspólnie z zespołem: Urządzanie lasu. Cz. 1. Podstawy urządzania lasu. Skrypt dla studiów stacjonarnych i zaocznych Wydziału Leśnego. Warszawa: Dział Wyd. SGGW-AR 1979. 24. Wspólnie z E. Stępnem: Urządzanie lasu. Cz. 2. Technika urządzania lasu. Skrypt dla studiów stacjonarnych i zaocznych Wydziału Leśnego. Warszawa: Dział Wyd. SGGW-AR 1979. 25. Wspólnie z A. Bruchwaldem: Urządzanie lasu. Podręcznik dla techników leśnych. Warszawa: PWRiL 1982.